

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

จากวิกฤติเศรษฐกิจตกต่ำของประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา ได้ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อชุมชนทุกระดับชั้น โดยเฉพาะชุมชนในชนบทที่จัดว่าเป็นผู้ด้อยโอกาสโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ก่อให้เกิดปัญหาความยากจนโดยเฉพาะในเขตพื้นที่ชนบท รัฐบาลได้จัดทำโครงการแก้ไขปัญหาคความยากจนต่างๆ ขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง คือการวางรากฐานอันมั่นคงและยั่งยืนของชีวิต ไปสู่การพึ่งพาตนเอง โดยมีกระบวนการพัฒนาในการดำรงชีวิตให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นอยู่และมีการเรียนรู้ที่จะอยู่อย่างมีความพอดีพอประมาณเพื่ออุ้มชูตนเองและครอบครัวให้ปลอดภัยจากภาวะหนี้สิน เมื่อครอบครัวมีเหลือเงินกินพอก็สามารถนำมาประกอบกิจกรรมเพื่อเกื้อกูลซึ่งกันและกัน และมีการแลกเปลี่ยนระหว่างชุมชนได้

เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 คณะรัฐมนตรีโดย พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายในการบริหารประเทศต่อรัฐสภา ได้กำหนดนโยบายเร่งด่วนในการที่จะเร่งแก้ไขปัญหาคความยากจน นโยบายอย่างหนึ่งในการแก้ไขปัญหาคความยากจน คือ นโยบาย “หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์” เป็นนโยบายที่รัฐบาลมุ่งหวังให้สร้างความเจริญให้แก่ชุมชน เพื่อส่งเสริมการสร้างอาชีพนำไปสู่การมีรายได้ที่มั่นคงและต่อเนื่อง ประชาชนพึ่งตนเองได้

นโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ได้แนวคิดมาจากโครงการ One Village One Product ของจังหวัดโออิตะ ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งได้มีการปฏิบัติและได้รับผลสำเร็จมาแล้ว เป็นแนวคิดที่จะสร้างความเจริญให้แก่ชุมชน เป็นการสร้างอาชีพนำไปสู่การมีรายได้ที่มั่นคงและต่อเนื่อง ประชาชนพึ่งตนเองได้ในที่สุด

“หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เป็นแนวคิดที่ต้องการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของชุมชนในการสร้างเอกลักษณ์สินค้าชุมชนของแต่ละพื้นที่ที่ตลาดรองรับและทำเป็นธุรกิจยั่งยืน มีหลักการพื้นฐาน 3 ข้อ คือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล (Local Wisdom for the world)

พึ่งตนเองและคิดอย่างสร้างสรรค์ (Self Reliance–Creativity) การสร้างทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development) (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2544) โดยมีนโยบายหลักผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นต้องมีคุณภาพได้มาตรฐาน มีจุดเด่นเฉพาะเป็นที่ยอมรับของตลาดภายในประเทศ และตลาดต่างประเทศ มีเอกลักษณ์เฉพาะของหมู่บ้านหรือตำบลให้เป็นที่ยอมรับทั่วไปพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และปรับปรุงเทคโนโลยี มีการวางแผนการตลาด มุ่งเน้นการผลิตและบริโภคโดยคำนึงถึงผู้บริโภคเป็นหลัก

การจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ภาพรวมของประเทศ ระหว่างปี พ.ศ. 2545-2548 มียอดจำหน่ายรวม 150,304 ล้านบาท แยกเป็นจำหน่ายภายในประเทศ 131,419 ล้านบาท จำหน่ายต่างประเทศ 18,885 ล้านบาท อัตราเพิ่มขึ้นของยอดจำหน่ายเพิ่มขึ้นปี พ.ศ. 2546-2548 คิดเป็นร้อยละ 92.81, 43.78, 19.01 ตามลำดับ อัตราเพิ่มขึ้นรวม 38,404 ล้านบาท ปี พ.ศ. 2546 เพิ่มขึ้น 15,500 ล้านบาท รองลงมาปี พ.ศ. 2547 เพิ่มขึ้น 14,100 ล้านบาท

ตารางที่ 1 การจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ภาพรวมของประเทศ ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2548

ปี พ.ศ.	ผลการจำหน่าย	อัตราการเปลี่ยนแปลง	ร้อยละ
ปี 2545 (ต.ค.44-ก.ย.45)	16,700 ล้านบาท	-	-
ปี 2546 (ต.ค.45-ก.ย.46)	32,200 ล้านบาท	15,500 ล้านบาท	92.81
ปี 2547 (ต.ค.46-ก.ย.47)	46,300 ล้านบาท	14,100 ล้านบาท	43.78
ปี 2548 (ต.ค.47-ก.ย.48)	55,104 ล้านบาท	8,804 ล้านบาท	19.01
รวม	150,304 ล้านบาท	38,404 ล้านบาท	
จำหน่ายภายในประเทศ	131,419 ล้านบาท		
ยอดจำหน่ายต่างประเทศ	18,885 ล้านบาท		

ที่มา: กรมการพัฒนาชุมชน (2548)

ในการศึกษาคั้งนี้จะศึกษากลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย หมู่ที่ 7 ตำบลสรรพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท เกิดจากการรวมตัวกันของสตรีเพื่อประกอบอาชีพเสริมเพิ่มรายได้หลังการเก็บเกี่ยวข้าว เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านประกอบอาชีพทำนา เมื่อเสร็จจากการทำนา ก็จะว่างงาน กลุ่มสตรีในหมู่บ้านมีการจัดตั้งกลุ่มเริ่มแรก เมื่อ ปี พ.ศ. 2537 สมาชิกก่อตั้งเริ่มแรก 30 คน กิจกรรมจักสานผักตบชวา วัตถุประสงค์ คือ ผักตบชวามีจำนวนมากในพื้นที่นำมาสร้างมูลค่าเพิ่มในรูปแบบของหัตถกรรมจักสานผักตบชวา เนื่องจากบ้านอ้อย เป็นหมู่บ้านอยู่ติดแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งบริเวณ

นั้นจะมีผักตบชวาเป็นจำนวนมากลอยอยู่ในแม่น้ำ ผักตบชวาเดิมเป็นวัชพืช สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนที่อยู่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา และประชาชนที่สัญจรทางน้ำ กลุ่มหัตถกรรมได้ใช้ประโยชน์จากผักตบชวาที่มีอยู่ นำมาเพาะเลี้ยงในพื้นที่ทำนา มีระยะเวลาการเพาะเลี้ยงผักตบชวาเป็นเวลาประมาณ 1 ปี เมื่อได้เวลากำหนดตัดก้านผักตบชวา ที่มีความยาวประมาณ 50 เซนติเมตร ขึ้นไป นำไปตากแห้งประมาณ 10 วัน เสร็จแล้วนำไปเก็บไว้ในโรงเรือนของกลุ่มเป็นวัตถุดิบเพื่อให้สมาชิกแต่ละคนนำไปจักสานผักตบชวาต่อไป กลุ่มหัตถกรรมจะประสบปัญหาเรื่องของการผลิตวัตถุดิบผักตบชวา และการผลิตจักสานผักตบชวา สาเหตุมีปัญหาน้ำท่วมหมู่บ้านทำให้ไม่สามารถทำการผลิตได้ ทำให้ยอดขายลดลง หัตถกรรมจักสานผักตบชวาเป็นสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เมื่อ พ.ศ. 2544 ได้รับคัดเลือกเป็นหมู่บ้านหัตถกรรมดีเด่น ของหม่อมงามจิตต์บุรฉัตร และได้รางวัลชนะเลิศการประกวดผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ จังหวัดชัยนาท ประจำปี 2545 เป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาดูงานด้านหัตถกรรมจักสานผักตบชวา ที่สำคัญของจังหวัดชัยนาท การดำเนินงานของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มต้องอาศัยความรู้ความชำนาญ ความประณีต เพื่อให้ได้คุณภาพ และมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ของตลาดต่างประเทศ ผลิตภัณฑ์ที่กลุ่มออกแบบและตกลงขายให้กับบริษัท ผลิตเพื่อขายในตลาดทั่วไปไม่ได้การผลิตของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อยทำให้จำนวนไม่มาก ผลิตภัณฑ์จักสานผักตบชวาของกลุ่ม ได้แก่ กระเป๋านิดต่างๆ แจกัน รองเท้า กล่องใส่กระดาษทิชชู กระเช้า หมวก ถาด สถานที่จำหน่ายภายในประเทศ ได้แก่ ร้านค้าในจังหวัดชัยนาท สวนจตุจักร ตลาดโบ้เบ้ จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดนครราชสีมา รวมทั้งมีบริษัทตัวแทนจำหน่ายต่างประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น อเมริกา ออสเตรเลีย เยอรมัน อิตาลี ไต้หวัน และแคนาดา ปัจจุบันมีสมาชิกกลุ่มจำนวน 65 คน มีการบริหารงานในรูปของคณะกรรมการกลุ่ม และกลุ่มมีการจัดทำบัญชี บัญชีรายขาดทุน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ในปี พ.ศ. 2547 ได้รับงบประมาณยุทธศาสตร์จังหวัดชัยนาท สร้างอาคารเก็บผลิตภัณฑ์จำนวน 540,000 บาท (สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสรรพยา, 2548)

การจำหน่ายสินค้าของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย หมู่ที่ 7 ตำบลสรรพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ระหว่าง ปี พ.ศ. 2539 ถึง ปี พ.ศ. 2548 มียอดจำหน่ายรวม 19,919,106 บาท อัตราการเพิ่มรวม 3,762,851 บาท ปี พ.ศ. 2548 เพิ่มขึ้น 1,552,642 บาท คิดเป็นร้อยละ 857.81 รองลงมา ปี พ.ศ.2542 เพิ่มขึ้น 1,407,912 บาท คิดเป็นร้อยละ 610.96 ปี พ.ศ.2545 มียอดจำหน่าย 1,954,056 บาท เทียบปี พ.ศ.2544 มียอดจำหน่าย 3,665,176 บาท ลดลง 2,165,176 บาท คิดเป็นร้อยละ -293.03 สาเหตุเนื่องจากปัญหาน้ำท่วมหมู่บ้านอ้อย ไม่สามารถทำการผลิตผลิตภัณฑ์ได้

ตารางที่ 2 การจำหน่ายสินค้าของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2539 ถึง ปี พ.ศ. 2548

ปี พ.ศ.	ผลการจำหน่าย (บาท)	อัตราการเปลี่ยนแปลง	ร้อยละ
2539	137,149	-	-
2540	776,585	639,436	-
2541	546,144	-230,441	+36.04
2542	1,954,056	1,407,912	+610.96
2543	2,926,280	972,224	+69.05
2544	3,665,176	738,896	+76.00
2545	1,500,000	-2,165,176	-293.03
2546	2,166,358	666,358	+30.78
2547	2,347,358	181,000	+27.16
2548	3,900,000	1,552,642	+857.81
รวม 10 ปี	19,919,106	3,762,851	-

ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท (2548)

ดังนั้น กลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย หมู่ที่ 7 ตำบลสรรพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท จึงเป็นกลุ่มตัวอย่างที่นำศึกษา ถึงสาเหตุของการรวมกลุ่ม และโครงสร้างการบริหารงานกลุ่ม การวิเคราะห์ต้นทุน และผลตอบแทนทางการเงินในการลงทุนของกลุ่มตั้งแต่อดีต ถึงปัจจุบัน เพื่อให้ทราบความคุ้มค่าของการลงทุนในการผลิตผลิตภัณฑ์หัตถกรรม อีกทั้งโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ซึ่งไม่มีผู้ที่เคยทำการศึกษาด้านนี้มาก่อน ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ น่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่กลุ่มหัตถกรรมอื่นๆ ที่ต้องการให้กลุ่มของตนประสบความสำเร็จและใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจในการลงทุนให้กับผู้ที่มาร่วมตัวเป็นกลุ่ม เพื่อพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในพื้นที่ของตนเองให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อวิเคราะห์ผลการดำเนินงานทางการเงินของกลุ่มหัตถกรรม
2. เพื่อวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินในการลงทุนของกลุ่มหัตถกรรม

3. เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ของการทำธุรกิจของกลุ่มหัตถกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษานี้ จะทำให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของกลุ่มหัตถกรรมแนวโน้มของการดำเนินงาน โดยพิจารณาในรูปของอัตราส่วนทางการเงิน รวมทั้งทราบถึงผลตอบแทนในผลิตภัณฑ์หัตถกรรม และในการศึกษาวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินจะแสดงให้เห็นถึงการวางแผนในการดำเนินโครงการ ซึ่งจะช่วยในการชี้วัดความคุ้มค่าของโครงการ ดังนั้น การศึกษานี้คาดว่าจะได้เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย นำไปปรับปรุงการดำเนินงาน และวางแผนการดำเนินงานการผลิต ผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา และช่วยแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นของกลุ่มหัตถกรรม และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง นำไปพัฒนากลุ่มหัตถกรรมอื่นต่อไป

ขอบเขตการศึกษา

วิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินในการลงทุนของกลุ่มหัตถกรรม โดยกำหนดให้มีอายุ 10 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2556 และอัตราที่คิดลดกำหนดให้เท่ากับร้อยละ 7.00 ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรและผลิตภัณฑ์หัตถกรรมผักตบชวาของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย หมู่ที่ 7 ตำบลสรรพพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท

นิยามศัพท์

กลุ่ม หมายถึง บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเกิดขึ้นอย่างเป็นทางการ เรียกว่า Formal Group เพื่อช่วยเหลือบริหารการตัดสินใจในการริเริ่มงานใหม่ ๆ และการแก้ปัญหาต่างๆ มีคณะกรรมการบริหารกลุ่ม

ผลิตภัณฑ์หัตถกรรม หมายถึง งานที่ใช้ฝีมือในการผลิตสิ่งของเป็นเครื่องใช้ เครื่องตกแต่ง เครื่องประดับ เครื่องเรือนต่างๆ ซึ่งทำจากผักตบชวา

วิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้จากการวิเคราะห์ SWOT : จัดประชุมประชาคมสมาชิกกลุ่มหัตถกรรม บ้านอ้อย หมู่ที่ 7 ตำบลสรรพพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท จำนวน 65 คน เรื่องของ ปัญหา อุปสรรค ของกลุ่มหัตถกรรม และโดยการสัมภาษณ์คณะกรรมการกลุ่มหัตถกรรม เรื่องของ ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมผักตบชวา การจัดองค์กร กระบวนการผลิต ข้อมูลการจำหน่ายข้อมูล การตลาด การเงิน และการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่ม เป็นต้น

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ซึ่งเป็นข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการสนับสนุนการศึกษาให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยรวบรวมจากหนังสือ เอกสารทางการเงิน บัญชีของกลุ่มหัตถกรรมบ้านอ้อย หมู่ที่ 7 ตำบลสรรพพยา อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท งานวิจัย บทความ วิทยานิพนธ์ รายงานต่างๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการพัฒนาชุมชน ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ 1 สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดชัยนาท และสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสรรพยา เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Description analysis)

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในข้อที่ 3 จากการประชุมประชาคม การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของกลุ่มหัตถกรรม ระหว่างสิ่งแวดล้อมภายใน และสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น การตลาด ด้านการเงิน ด้านทรัพยากรบุคคล เป็นต้น

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative analysis)

2.1 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อ 1 โดยจะทำการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานทางการเงินของกลุ่มหัตถกรรม (Financial Statement Analysis) โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน(Financial ratios) 5 วิธี

2.1.1 สมรรถภาพในการหากำไร (Profitability Ratios) เป็นอัตราส่วนวัดสมรรถภาพในการหากำไร ประกอบด้วย

- ก) อัตราผลตอบแทนยอดขาย
- ข) อัตราผลตอบแทนของสินทรัพย์รวม
- ค) อัตราผลตอบแทนของส่วนผู้ถือหุ้นสามัญ ของผู้ถือหุ้นสามัญ

2.1.2 ความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น (Debt or Leverage on Ratios) เป็นอัตราส่วนวัดความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นประกอบด้วย

- ก) อัตราส่วนทุนหมุนเวียน
- ข) อัตราส่วนทุนหมุนเร็ว

2.1.3 ความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาว (Debt or Leverage Long Ratios) เป็นอัตราส่วนวัดความสามารถในการชำระหนี้ระยะยาว ประกอบด้วย

- ก) อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม
- ข) อัตราส่วนกำไรต่อดอกเบี้ยจ่าย

2.1.4 ประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ (Activity Ratios) เป็นอัตราส่วนวัดประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ ประกอบด้วย

- ก) อัตราการหมุนเวียนของสินค้า
- ข) อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม

2.1.5 อัตราการขยายตัวของกลุ่ม เป็นอัตราส่วนวัดความสามารถในการดำเนินงานของกลุ่ม มีแนวโน้มการขยายตัวของกลุ่มเพิ่มขึ้น (ลด) จะทำการหาอัตราส่วนระหว่างยอดขายที่

เพิ่มขึ้น (ลด) กับยอดขายปีที่แล้ว ผลลัพธ์ที่ได้จะแสดงว่ากลุ่มมีอัตราขยายตัวในการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด

2.2 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อ 2 โดยจะทำการวิเคราะห์ผลตอบแทนในการลงทุนของกลุ่มหัตถกรรม

การวิเคราะห์ทางการเงินของโครงการลงทุน (Financial Analysis of Investment Project) เพื่อหาผลตอบแทนทางการเงินหรือความสามารถในการทำกำไรของโครงการลงทุน และบ่งชี้ถึงความคุ้มค่าในการลงทุนทางการเงิน

วัตถุประสงค์หลักของการวิเคราะห์ทางการเงิน คือ เพื่อช่วยในการตัดสินใจ ในการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประเมิณถึงการลงทุนในโครงการที่ผ่านมาของกลุ่มหัตถกรรม การวิเคราะห์ทางการเงินของโครงการใดๆ ก็คือ เป็นการเปรียบเทียบเงินลงทุนหรือต้นทุน (Cost) กับรายได้ (Income) หรือผลตอบแทน (Benefit) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของโครงการที่ให้ผลตอบแทนจากการลงทุน ประกอบด้วย

จัดเตรียมงบประมาณของกระแสเงินเข้า (Inflows) และกระแสเงินออก (Outflows) ของการลงทุนตลอดอายุโครงการ

สำหรับส่วนประกอบต่าง ๆ ที่สำคัญที่จะต้องนำมาพิจารณาในการวิเคราะห์กระแสเงินเข้าและกระแสเงินออก ดังนี้

1. กระแสเงินเข้า (Inflow) คือ ผลตอบแทนหรือรายได้ที่เกิดขึ้นตลอดอายุโครงการ ซึ่งประกอบด้วย

1.1 มูลค่ารวมของผลผลิตทั้งหมด (Gross Value of Production) คือ มูลค่าของผลผลิตขั้นสุดทำขายในแต่ละปีคูณด้วยราคาของกลุ่มหัตถกรรม

1.2 เงินกู้และเงินช่วยเหลือจากรัฐบาล (Loan Receipts and Grants) เป็นรายการที่มีส่วนช่วยเพิ่มกระแสเงินเข้า สำหรับเงินช่วยเหลือนั้นไม่จำเป็นต้องจ่ายคืน ส่วนเงินกู้จะต้องจ่ายคืนซึ่งรวมอยู่ในกระแสเงินออก

2. กระแสเงินออก (Outflows) คือ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นตลอดทั้งโครงการ ซึ่งประกอบด้วย

2.1 ค่าใช้จ่ายหลักในการลงทุน (Investment Costs) โดยจะครอบคลุมถึงส่วนที่มีผลกระทบต่อโครงการระยะยาว เช่น อาคารของกลุ่มหัตถกรรม ตู้อบ เครื่องคอมพิวเตอร์

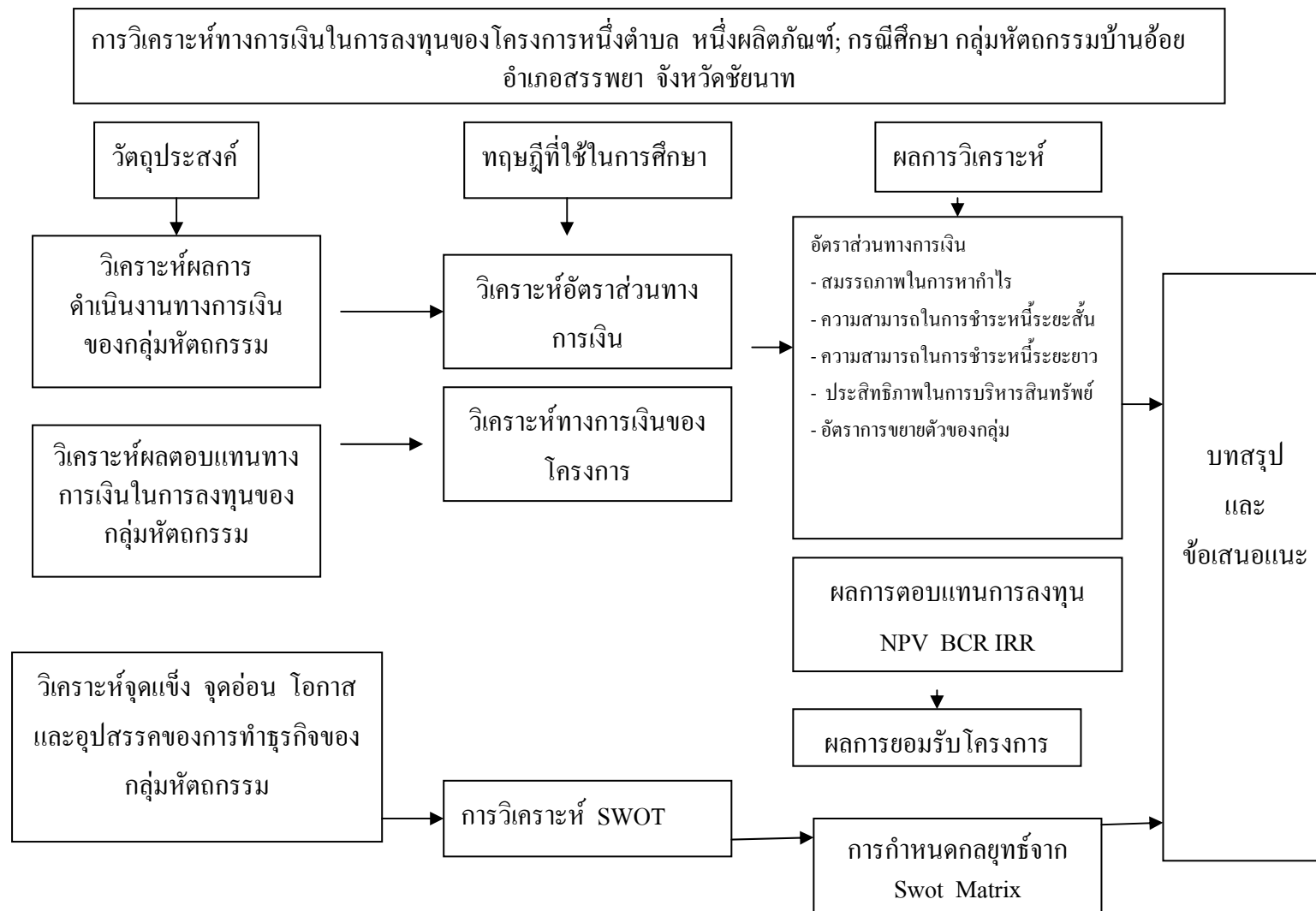
2.2 ต้นทุนในการดำเนินการที่เป็นเงินสด (Cash Operating Expense) เป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับแรงงานที่จ่ายเป็นเงินสด ค่าวัตถุดิบ ค่าน้ำ ค่าไฟ ของกลุ่มหัตถกรรม

2.3 เงินกู้และดอกเบี้ยเงินกู้ยืม (Debt Services) ในกรณีที่มีการกู้ยืมเงินมาลงทุน

3. ผลตอบแทนสุทธิ (Net Benefits) คือ ผลต่างของกระแสเงินสดเข้ากับกระแสเงินสดจ่ายเป็นตัวชี้วัดถึงมูลค่าจากที่ได้หักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในโครงการลงทุนระยะยาว

นอกจากนี้ เพื่อวิเคราะห์ถึงความคุ้มค่าในการลงทุน และวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ โดยใช้หลักเกณฑ์การตัดสินใจ 5 วิธี คือ

1. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV)
2. อัตราส่วนมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit - Cost Ratio : B/C Ratio)
3. อัตราผลตอบแทนของโครงการ (Internal Ratio of Return : IRR)
4. ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period)
5. การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของโครงการ (Sensitivity test)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา